

и въпросът за включването на студентите в частните университети и колежи в Националния регистър на студентите.

ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО ПЕРСОНАЛНИТЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ (ПРОМЕНЛИВИТЕ) В НАЦИОНАЛНИЯ РЕГИСТЪР НА СТУДЕНТИТЕ

Един възможен вариант за съдържанието на НРС е за всеки студент да бъдат въведени и поддържани следните основни групи от персонални характеристики:

1. Идентификационни характеристики. Това са: единният граждански номер на студента, трите му имена, единният идентификационен код на висшето училище по БУЛСТАТ, факултетният номер, образователно-квалификационната степен, специалността, курсът и др.
2. Адресни данни на студента (постоянен и настоящ адрес и др.).
3. Данни за предходно образование (вид на завършеното средно образование, завършено или незавършено друго висше образование).
4. Дати на записване, прекъсване, отстраняване, причини за прекъсване и отстраняване.
5. Получавани социални облекчения - стипендия, социална помощ, общежитие и др.
6. Данни за дипломирането (номер на дипломата, придобита образователно-квалификационна степен, специалност, втора специалност, придобито право за упражняване на професия и др.).

Въпросът за броя и вида на персоналните характеристики в регистъра е дискуссионен и трябва да се обсъди от експерти, включително от Министерството на образованието и науката, НСИ, Националния институт по образование, Националната агенция за оценяване и акредитация, както и от висшите училища. Например всеки университет би могъл да включи в регистъра и още много други полета с цел удовлетворяване на свои специфични информационни потребности. Регистърът може да се използва за бързо издаване на академична справка, ако се използва в качеството му на електронна главна книга с оценки от положените изпити. Освен това в зависимост от промените и развитието на европейската статистическа методология следва да се предвиди възможност за бъдещо включване на нови характеристики. Например чрез поддържане на контакти между висшите училища и бившите дипломирали се студенти да се въвеждат данни за трудовата им реализация. По-конкретно, периодично в продължение на 5, 10 или повече години всеки бивш студент (или извадка от тях) може да бъде анкетиран с цел да се установи дали работи/не работи, учи, работи/не работи по придобитата специалност, повишава/не повишава квалификацията си, заеманата длъжност и други подобни.

Приета за печат на 17.04.2003 г.